

La gasificació de la Garrotxa

El procés de gasificació de la comarca de la Garrotxa s'ha encetat amb uns resultats que han superat les previsions de l'empresa.

Aquest canvi en les possibilitats de subministrament energètic a la comarca, més exactament una millora, ha estat fruit d'un seguit de gestions de les diferents parts. En primer lloc, de les empreses energètiques, no sols les relacionades amb el gas i, per tant, promotores de la nova xarxa, també de les subministradores d'energies més tradicionals, amb les quals es va voler evitar enfrontaments. Els resultats són positius per a totes les parts. En primer lloc, per als usuaris, domèstics, comercials i industrials, però també per molts altres sectors comarcals. La Garrotxa pot ja oferir a futures implantacions de tot tipus aquesta nova energia. En el moment d'escriure aquestes ratlles, s'han contractat 4.670 clients a la comarca, només en els sectors domèstic i comercial (4.200 a la ciutat d'Olot), i la meitat han incorporat la calefacció als seus contractes. Aquestes xifres, com dèiem, superen les previsions de l'empresa.

Gasificació industrial a la Garrotxa

L'extensió de la xarxa de gasificació a Catalunya segueix uns criteris industrials. Malgrat que els clients domèstics i comercials són els més nombrosos, fàcilment es pot valorar que a nivell de tèrmies de consum (unitat de l'energia del gas) les indústries són clients molt considerables.

Per exemple, tres indústries cabdals a la comarca —una situada entre Sant Ferriol i Besalú, una en

el terme d'Argelaguer, però molt propera a Sant Jaume de Llierca i la paperera de Sant Joan les Fonts— són les que es valoren per part de l'empresa subministradora. També algunes empreses del sector carni d'Olot seran, potencialment, clients importants de gas.

El problema que presenta el consum industrial de gas es correspon als canvis que pot representar per als equipaments. Les empreses ja disposen dels sistemes energètics previstos per a una comarca que fins ara mateix no disposava de subministrament de gas. Fer un canvi de sistema energètic suposa una despesa considerable, a més d'altres valoracions igualment importants, com les de costos.

Possiblement la solució s'haurà de cercar pel camí de les anomenades co-generacions. És a dir, l'aplicació dels corresponents sistemes que permeten que l'energia subministrada pel gas es pugui utilitzar alhora per aconseguir no sols calor, també electricitat per al consum propi. Les tecnologies de què es disposa en aquests moments ho permeten amb relativa facilitat. Per tot plegat, la tasca que caldrà fer a la Garrotxa i que serà semblant a la que s'ha portat a terme a totes les comarques catalanes de nova gasificació és, en certa manera, pedagògica, fer conèixer a les empreses totes les possibilitats d'aquesta nova energia.

Un cost considerable

Tots aquests canvis suposen unes inversions molt importants per part de l'empresa subministradora, però és igualment cert que en decidir

Treballs de conducció del gas a Castellfollit i altres indrets de la Garrotxa.

JOSEP M. OLIVERAS

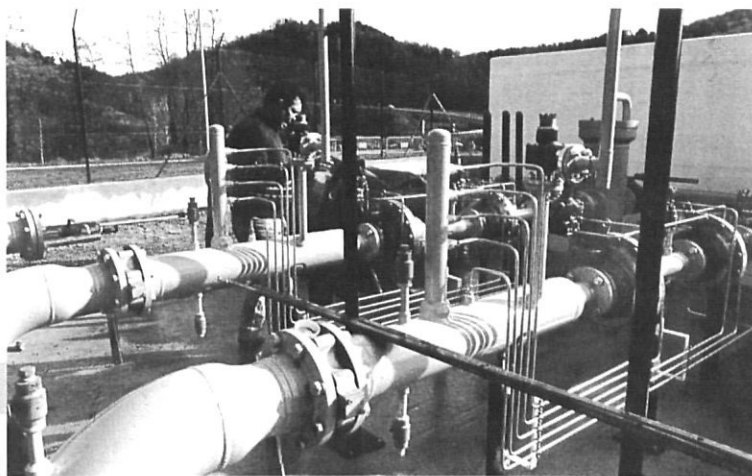
gasificar la Garrotxa s'ha estudiat la capacitat de consum de la comarca en tot detall. Per tant, com ens reconeixien els seus responsables, s'ha portat la xarxa de gas vers Olot amb la seguretat de la resposta per part dels clients potencials, primer, i reals, en aquests moments.

El cost estimat del procés de gasificació de la Garrotxa, fins a la darrería de l'any 1994 era de 1.200 milions per a la xarxa bàsica Pla de l'Estany-Garrotxa i altres 900 per a la xarxa de distribució. De tota manera, segons l'empresa les xifres finals, per les diferències de preus entre els fets a l'estudi bàsic i els d'execució (el termini entre un i altre moment ha estat superior als dos anys) situarà la xifra real d'inversions a l'entorn dels 2.500 milions de pessetes, possiblement l'aportació econòmica més considerable que s'ha fet a la Garrotxa en el decurs d'aquest segle, per a un sol objectiu.

Hem de repetir que totes aquestes xifres s'han fet d'acord amb les estimacions de resposta que la Garrotxa podia donar i que s'han reconegut per l'empresa ja superiors. És a dir, que el nombre i el volum de contractes superen aquestes previsions, tot i estar pendents de la resposta industrial pel problema que ja hem assenyalat dels canvis en el procés d'utilització d'energies que ha de fer cada empresa, no sols en funció de la seva respectiva activitat, també segons els diferents programes d'inversions empresarials. En tot cas, l'empresa subministradora de gas no amaga la seva satisfacció per la resposta donada per la Garrotxa a les noves energies, i concretament al gas natural.

JOSEP M. OLIVERAS

Perspectives de futur

Des del moment en què la Garrotxa disposa de xarxa de gas, les perspectives econòmiques, industrials, comercials i fins humanes de la comarca canvien a millor, de forma considerable.

Si fem un xic de memòria històrica recent podem veure com un altre canvi punyent en matèria d'energia va ser la presència del gas butà, subministrat amb les tradicionals ampolles (l'Estat espanyol és el primer de la UE en aquest tipus d'estrís) que va suposar la pràctica desaparició dels carboners i va provocar un èxode massiu dels residents a l'Alta Garrotxa. La xarxa de gas, evidentment, tindrà uns altres efectes diferents, en general positius (com en molts aspectes ho va ser el butà, malgrat tot), pel conjunt de la comarca, que conjuntament amb altres accions, com la millora de la xarxa de carreteres, permetrà una plena participació de la Garrotxa en el procés de descentralització i d'equilibri intercomarcal de Catalunya. Oferir una comarca amb xarxa de gas és molt important en el moment de projectar implantacions de noves empreses.

Encara podríem afegir un nou element estretament relacionat amb aquesta energia: l'existència a la comarca de reserves de gas natural, concretament en les prospeccions portades a terme a Riudaura els resultats van ser positius.

En la primera meitat dels anys 60 es van portar a terme les esmentades recerques

d'hidrocarburs i a l'entorn de l'esmentada població es va localitzar una reserva.

Possiblement, les persones que tinguin edat per fer-ho, recordaran les moltes setmanes que va cremar el gas que sortia del pou de prospecció que va donar resultats positius.

Ni en aquell moment ni ara mateix s'ha fet públic el volum d'aquestes reserves de gas natural a la Garrotxa. Podrien ser de qualsevol nivell: des de suficient per atendre la demanda de la comarca, fins anar més enllà, o contràriament no tenir valor comercial. Les localitzacions d'aquesta font d'energia en d'altres indrets del Pirineu permet creure que podrien ser unes reserves explotables, comercialment, almenys en un cert moment o en un nivell de demanda. No s'ha d'oblidar que el gas natural porta aquest nom per la possibilitat de la seva utilització directa. És a dir, naturalment, com surt de la terra, ben diferent de com s'utilitzen els derivats del petroli, que s'han de refinar. Per tant, el gas natural de la Garrotxa podria ser ben viat directament a la xarxa comarcal. En tot cas, és una perspectiva que, de ben segur, les empreses tenen prou clara en aquests moments.

El procés de gasificació de la Garrotxa tot just comença. En els anys a venir veurem com la comarca s'endinsa en la nova energia i quina serà la resposta dels consumidors, que quasi podem garantir com a positiva.

J. VÍCTOR GAY